

Pravidla pro překlad právních předpisů EU

Proč?

Každý den vychází v *Úředním věstníku Evropské unie* nové právní předpisy. Aby měly po formální stránce všechny jednotnou podobu, byla vytvořena [Pravidla pro jednotnou úpravu dokumentů](#). Jimi je nutné se při překladu právních předpisů EU do češtiny řídit.

Výběr nejdůležitějších pravidel:

- Od 1. ledna 2015 se používá nový způsob číslování předpisů v Úředním věstníku. Má tuto obecnou podobu: **(doména) RRRR/Č**, tedy například nařízení Evropského parlamentu a Rady **(EU) 2015/1**. Číslování „starých“ dokumentů (tedy těch, které vyšly do konce roku 2014) se nemění; v odkazech na ně se používá formát čísla, pod kterým byly publikovány, tedy například nařízení Komise **(EU) č. 16/2010** nebo rozhodnutí Rady **2010/294/EU**. Více [zde](#).
- Právní předpisy EU mají podobnou základní strukturu:
 - Po názvu předpisu a právních východiscích (uvedených slovy „s ohledem na“) následují **body odůvodnění** (uvedené slovy „vzhledem k těmto důvodům:“). Ty jsou označeny číslicí v oboustranných kulatých závorkách. V textu na ně pak odkazujeme jako na *1. bod odůvodnění*, *2. bod odůvodnění* atd.
 - Normativní text se dělí na **články**, ty pak dále na **odstavce** (jsou číslované a odkazujeme na ně jako na *odstavec 1* atd.) nebo **pododstavce** (nejsou číslované a odkazujeme na ně jako na *první pododstavec* atd.), popř. na **body** (zpravidla u definic). I odstavec se může dále dělit na několik pododstavců. Může také obsahovat dělení na písmena, body, podbody či odrážky. Bližší vysvětlení je [v této tabulce](#). Struktura aktů je také názorně popsána [zde na konci stránky](#).
- Každý právní předpis obsahuje odkazy na jiné části téhož předpisu a také na ustanovení jiných předpisů.
 - Pokud odkazujeme na více úrovní dělení textu:
 - uvádíme jednotlivé úrovně **v sestupném pořadí** (od úrovně nejvyšší k nejnižší) a neoddělujeme je čárkami,
 - zkracují se *článek* na **čl.**, *odstavec* na **odst.** a *písmeno* na **písm.** Ostatní názvy se nezkracují a skloňují se.
 - V odkazech tedy píšeme: v *článku 5* (jen jedna úroveň), ale: v *čl. 4 odst. 1 písm. b)* nebo v *čl. 3 odst. 1 druhém pododstavci první odrážce* (více úrovní, seřazeny sestupně). *Article 4(3)(b)* tedy není *článek 4.3.b)*, ale zpravidla *čl. 4 odst. 3 písm. b)*. Podrobněji v bodech [3.2.3](#) a [10.8](#).
- Pro **výčty** platí tato interpunkční pravidla: Stojí-li před položkami výčtu *číslice* (včetně malých římských číslic i), ii)...) nebo *písmeno*, oddělují se tyto části **středníkem**. Stojí-li před položkami výčtu *odrážka*, oddělují se tyto části **čárkou**. Více [v bodě 3.5.1](#) a [v příloze B2](#).
- Častým případem jsou změny (novely) předpisů. Ty mají zvláštní strukturu a pro překlad pozměňujících ustanovení platí přesně daná pravidla. Ta jsou uvedena [v příloze B1](#).

Další důležité a užitečné informace v příručce:

- jak odkazovat na věci Soudního dvora a Tribunálu ([5.9.3](#)), kdy psát velká písmena ([10.4](#)), jak zapisovat čísla, data a čas ([10.5](#)), kdy překládat *publication* jako *vyhlášení* a kdy jako *zveřejnění* ([10.9](#)) nebo jak zní české názvy zemí, území a měn ([příloha A5](#)).